

DOMSTOLENS DOM
AF 26. JUNI 1958

Société des anciens Établissements Aubert et Duval
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og
Stålfællesskab

Sag 10/57

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmaal om annullation af artiklerne 6, stk. 3, 8 og 9 i beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957 (offentliggjort i JO nr. 4 af 28. 1. 1957; findes ikke på dansk), og følgelig også af artiklerne 3, stk. 1 b, 4, stk. 3, 5, 6, stk. 1 og 2 og 7 i den nævnte beslutning.

Domskonklusion:

Sagan kan antages til realitetsbehandling, men savner fornødent grundlag; følgelig forkastes annullationssøgsmalet mod bestemmelserne i artiklerne 3, § 1 b, 4, stk. 3, 5, 6, 7, 8 og 9 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagen afvises.

S a m m e n d r a g

1. *Retspleje — annullationssøgsmaal — generel beslutning — sagsøgende virksomhed — magtfordrejning — antagelse til realitetsbehandling*
(Traktaten, artikel 33, stk. 2)
2. *Finansielle ordninger — indirekte virkemidler*
(Traktaten, artiklerne 53 og 57)
3. *Fællesskabets grundlæggende målsætning*
 - a) *Den Høje Myndigheds forpligtelser — anvendelse af artiklerne 2 til 5*
(Traktaten, artiklerne 2, 3, 4, 5 og 53)
 - b) *Tilvejebringelse af overensstemmelse mellem de forskellige mål i artikel 3*
(Traktaten, artiklerne 2, 3, 4 og 53)
4. *Finansielle ordninger — fordelingssystem — direkte indgreb i produktionen*
(Traktaten, artiklerne 53 b, 59 og bilag II)

5. *Styring af investeringerne — finansielle ordninger — indirekte indgreb i investeringerne*
(*Traktaten, artiklerne 93 b og 54*)

1. En sag anlagt af en virksomhed imod en generel beslutning kan antages til realitetsbehandling, når virksomheden påberåber sig at være offer for de anfægtede bestemmelser, og når den udtrykkeligt påberåber sig et eller flere tilfælde af magtfordrejning i forhold til sig, idet den på relevant måde angiver de årsager, hvoraf det eller disse tilfælde af magtfordrejning efter dens mening udspringer, og når de fremførte anbringender tilsigter at få fastslået, at Den Høje Myndighed ved vedtagelsen af de anfægtede beslutninger har anvendt de beføjelser, som traktaten har tillagt den, til andre formål end de, med henblik på hvilke beføjelserne blev tillagt den.
2. De i artikel 53 omhandlede finansielle ordninger er ordninger, som er baserede på overførsel af ressourcer, især i form af udligning eller kompensation. De er »indirekte«
interventionsmåder, således som det forstås i traktatens artikel 57, og står derved i modsætning til de direkte virkemidler, såsom en fastsættelse af et kvota-system for produktionen (artikel 58) eller fordeling af ressourcerne (artikel 59).
- 3.a) Den i artikel 53 udtrykkelige omtale af artikel 3 fritager ikke Den Høje Myndighed fra at overholde traktatens øvrige artikler, navnlig artiklerne 2, 4 og 5. Artiklerne 2 til 5 skal altid overholdes, fordi de fastsætter Fællesskabets grundlæggende målsætning. Disse bestemmelser er af samme tvingende karakter og skal iagttages samtidig for at sikre en korrekt anvendelse.
- b) Bestemmelserne i artiklerne 2 til 5, som er tilstrækkelige i sig selv, er umiddelbart anvendelige, når de ikke er gen-
taget i nogen bestemmelse i traktaten. Hvis de er gentaget eller reguleret i andre bestemmelser i denne, skal disse, som vedrører én og samme bestemmelse betragtes i deres helhed og anvendes samtidig. I praksis må man, da målene i artikel 3 udgør almindelige principper, mod hvis gennemførelse og indbyrdes overensstemmelse man i videst muligt omfang skal stræbe, dog tilvejebringe en vis overensstemmelse mellem disse forskellige mål, idet det er åbenbart umuligt at gennemføre dem alle samtidig og hver især fuldt ud.
4. De i traktatens artikel 59 og bilag II fastsatte fremgangsmåder, som udelukkende består i fastsættelse af en anvendelsesprioritering og fordeling af ressourcer, er direkte og udelukkende kvantitative og har derfor intet at gøre med indirekte indgreb i produktionen i form af prisforanstaltninger uden mængdemæssig indkøbsbegrænsning, idet ét sådant indgreb sker ved en finansiell ordning i medfør af artikel 53 b.
5. Bestemmelserne i traktatens artikel 54 er på ingen måde en hindring for anvendelsen af foranstaltninger, som er i overensstemmelse med de forenede bestemmelser i traktatens artikler 3, 5, 53 b, 57 og 59, og som kan øve indflydelse på styringen af de investeringer, virksomhederne har planlagt. Navnlig har de i artikel 53 b omhandlede finansielle ordninger, som Den Høje Myndighed har ret til at anvende som indirekte virkemidler på produktionen, ifølge deres natur virkninger, der kan influere på producenterens dispositioner, f. eks. deres investeringsprogrammer.